

EL FILL PRÒDIG (Lc 15, 11-32)

Juan Carlos Thomàs Sedano

Ens posam amb un cor receptiu i assossegat davant Déu per fer possible que l'Esperit transformi el nostre interior.

Començam,¹ tots plegats, donant gràcies per totes aquelles coses bones que ens fan possible anar descobrint el sentit de la nostra vida que podem veure reflectit a la paràbola del fill pròdig.

El tema està en el perdó de Déu als pecadors i la redacció comença amb la menció de personatges ben determinats: els escribes i fariseus que critiquen Jesús perquè rep els publicans i els pecadors. El text comprèn una introducció narrativa; segueix un discurs de Jesús amb tres paràboles: la de l'ovella perduda, la de la dracma perduda, que té la mateixa estructura, i la del fill pròdig. Els escribes i fariseus deien: aquest home rep els pecadors i menja amb ells. La base de la crítica era el pressupost que un jueu no havia d'ajuntar-se amb els sense Déu. La paràbola de l'ovella perduda serveix a Lluc per respondre la pregunta per què rep Jesús els pecadors. La segona paràbola, la de la moneda perduda, al cas de la dona que ha perdut la dracma. El fi de la paràbola és el mateix que el de l'ovella perduda, el goig al cel pel penediment del pecador.

La paràbola designada habitualment com la del «fill pròdig» és molt clara en la composició del tema. És qüestió fàcil identificar cadascuna de les tres figures: la generositat del pare,

---

¹ Aquest camí de reflexió, l'iniciem basant-nos en els llibres i/o documents següents: AGUILÓ, ALFONSO: *Estudio sobre el libro de Newman* i de les reflexions d'aquesta paràbola dels «Agustinos Recoletos».

la conducta irreflexiva del fill menor i l'egoista i interessada del fill gran. La figura del pare descobreix el cor de Déu manifestat en Jesús. No deixa d'anomenar «fill» l'extraviat, sinó que l'espera i el recull sense sospites. Pel que fa a la figura del fill gran, sense dubte hi ha molts cristians que raonen com ell: critiquen les faltes dels seus germans i voldrien tenir-los lluny de la casa; estan satisfets de l'acompliment dels seus deures i exigeixen la paga. Jesús els convida a tenir els mateixos sentiments que el Pare.

Aquesta reflexió, la iniciam amb l'ajuda de la lletra d'aquesta cançó que ben bé hauria pogut cantar el fill en ser rebut per l'amor del pare que l'esperava.

Benvolgut Pare, tornem cecs i cansats.

Fes-nos el do de la teva amistat.

Que visquem sempre la joia del perdó.

Que ocupem sempre un lloc al teu costat.

A les mans teves posem nostre pecat.

Estem segurs del teu amor fidel.

Dona'ns la força que ens cal per caminar

cercant humils la teva voluntat.

Pare, ja ho veus, hem pecat. Pare, tornem a Tu.

Mira'ns, ens sentim fills teus.

Pare, tornem a Tu.

Ja ho veus que fàcil ens és tornar a oblidar.

que ets nostre Pare i ens tractes com a fills.

Que no hem de témer que tu ens vols tal com som.

Només demanes nostra sinceritat.

Ens cal aprendre a sentir-nos prop teu.

A reconèixer que el teu amor és gran.

Sentir-nos lliures en viure com a fills.

I dedicar-nos a ser tots més germans.

Continuam amb la lectura del text que volem compartir en les nostres reflexions i pregàries

11 I digué encara:

–Un home tenia dos fills.

12 Un dia, el més jove digué al pare:

–Pare, dona'm la part de l'herència que em toca.

Ell els va repartir els béns.

13 Al cap d'uns quants dies, el més jove va vendre's tot el que tenia i se'n va anar amb els diners en un país llunyà.

Un cop allí, dilapidà la seva fortuna portant una vida dissoluta.

14 Quan s'ho hagué malgastat tot, vingué una gran fam en aquell país i començà a passar necessitat.

15 Llavors es va llogar a un propietari d'aquell país, que l'envià als seus camps a pasturar porcs.

16 Tenia ganes d'atipar-se de les garroves que menjaven els porcs, però ningú no li'n donava.

17 Llavors reflexionà i es digué: “Quants jornalers del meu pare tenen pa de sobres i jo aquí m'estic morint de fam!

18 Aniré a trobar el meu pare i li diré: Pare, he pecat contra el cel i contra tu.

19 Ja no meresc que em diguin fill teu; tracta'm com un dels teus jornalers.”

20 I se n'anà a trobar el seu pare. Encara era lluny, que el seu pare el veié i es commogué, corregué a tirar-se-li al coll i el besà.

21 El fill li digué:

–Pare, he pecat contra el cel i contra tu. Ja no meresc que em diguin fill teu.

22 »Però el pare digué als seus criats:

»--De pressa, portau el vestit millor i posau-l'hi, posau-li també l'anell i les sandàlies,

23 portau el vedell gras i matau-lo, mengem i celebrem-ho,

24 perquè aquest fill meu era mort i ha tornat a la vida, estava perdut i l'hem trobat.

»I es posaren a celebrar-ho.

25 Mentrestant, el fill gran era al camp. Quan, de tornada, s'acostava a la casa, va sentir músiques i balls

26 i cridà un dels criats per preguntar-li què era allò.

27 Ell li digué:

»--El teu germà ha tornat. El teu pare l'ha trobat en bona salut i ha fet matar el vedell gras.

28 El germà gran s'indignà i no volia entrar. Llavors el seu pare va sortir i el pregava.

29 Però ell li respongué:

--Fa molts anys que et servesc sense desobeir mai ni un de sol dels teus manaments, i tu encara no m'has donat un cabrit per a fer festa amb els meus amics.

30 En canvi, quan ha tornat aquest fill teu després de consumir els teus béns amb prostitutes, has fet matar el vedell gras.

31 »El pare li contestà:

»--Fill, tu sempre ets amb mi, i tot el que és meu és teu.

32 Però calia celebrar-ho i alegrar-se, perquè aquest germà teu era mort i ha tornat a la vida, estava perdut i l'hem trobat.

Començam la nostra reflexió.

MEDITATIO

Els cristians hem fet servir molt l'expressió del "fill pròdig", sense caure en el fet que la realitat fonamental és el Déu Pare misericordiós. La paràbola requereix, per tant, una visió diferent i més plena. L'home, quan examina el seu cor, comprova la seva inclinació al mal i se sent inundat per molts de mals. En negar-se amb freqüència a reconèixer Déu com el

seu principi, trenca l'home la deguda subordinació tant pel que toca a la seva pròpia persona com a les relacions amb els altres i amb la resta de la creació.

És això el que explica la divisió íntima de l'home. Tota la vida humana, la individual i la col·lectiva, es presenta com a lluita entre el bé i el mal, entre la llum i les tenebres. Més encara, l'home es nota incapaç de dominar amb eficàcia per si mateix els atacs del mal.

La paràbola del Pare misericordiós té sentit universal i pobre d'aquell que assumeixi la «fidelitat» del germà gran desqualificant els altres! L'ensenyament de Jesús és sempre la llum necessària per a donar a la vida una mirada neta, confiada i esperançadora.

En el camí se senten les veus que conviden a gaudir i és possible que no sapiguem descobrir el que ens pot treure del que és recte i del que confia en Déu. La temptació està al nostre costat, però més endins hi ha el Pare misericordiós que ens recull a casa i ens fa participants del seu amor en una abraçada que és perdó i salvació.

ORATIO

Senyor, Tu ens has regalat el do de la llibertat perquè lliurement visquem i gaudim de la joia de realitzar-nos en plenitud. Voldríem viure més en profunditat perquè Tu siguis la nostra llibertat. És cert, i Tu ho saps millor que ningú, com és la nostra debilitat i el nostre cansament i com ens convertim en fills desagraïts, allunyant-nos de Tu. Omple el nostre cor de fe i d'humilitat perquè puguem descobrir el teu camí i no perdre'ns en tot allò que ens atordeix i ens desvia del teu camí.

Senyor, estam convençuts que els nostres abandonaments, les nostres mediocritats, han originat en nosaltres insatisfaccions i també frustracions. Fes que puguem apropar-nos a Tu per sortir del perill del desgast, del cansament i del desànim. Fes-nos rectificar, caure en el compte que Tu ets la raó de tot i, que trobant-te, visquem amb esperança i amb goig perquè només Tu ets el refugi i la salvació.

Que cada dia i cada moment sentim la teva veu que ens porti a redescobrir i a viure la teva misericòrdia infinita i aprenquem així que Tu només ets la Veritat. Acosta't, Senyor, als nostres innombrables problemes i guarda'ns en la teva pau.

Preguem

Vine, Esperit Sant, envia'ns des del Cel un raig de la teva llum.

Vine, Pare dels pobres, vine, donador dels dons, vine, llum dels cors. Consolador perfecte, dolç hoste de l'ànima, dolcíssim consol. Descans a la fatiga, en l'ardor tranquil·litat, consol en el plor.

Oh Llum Santíssima, plena en el més profund dels cors dels teus fidels.

Sense la teva força, no hi ha en l'home, res que sigui innocent.

Renta el que està tacat, rega el que és àrid, cura el que està malalt. Doblega el que és rígid, escalfa el que és fred, redreça l'extraviat.

Concedeix als teus fidels, que en tu confien, els teus set sagrats dons.

Dona'ls virtut i premi, dona'ls mort santa, dona'ls etern goig. Amén

CONTEMPLATIO

Ara t'estim a Tu sol, a Tu sol segueix i cerc, a tu només estic disposat a seguir, perquè tu només justament ens senyoreges; vull pertànyer a la teva jurisdicció. Mana i ordena, et preg, el que vulguis, però sana les meves orelles per sentir la teva veu; sana i obre els meus ulls per veure els teus signes; desterra de mi tota ignorància perquè et reconegui a tu. Digues-me on he de dirigir la mirada per veure't a tu, i esper fer tot el que tu manes. Rep, et preg, el teu fugitiu, Senyor, clementíssim Pare; ja n'hi ha prou amb el que he patit; ja n'hi ha prou amb els meus serveis al teu enemic, avui ja sota els teus peus; ja n'hi ha prou de ser juguina de les aparences fal·laces. Rep-me ja servent teu, que venc fugint dels teus enemics, que em van retenir sense pertànyer-los, quan vivia lluny de Tu.

Ara comprenc la necessitat de tornar a Tu; obri'm la porta perquè t'estic cridant; ensenya'm el camí per arribar a tu. Només tenc voluntat; sé que allò que és caduc i transitori s'ha de menysprear per anar darrere del que és segur i etern. Això faig, Pare, perquè això només sé i encara no conec el camí que porta fins a tu. Ensenya-me'l mostra-me'l Tu, dona'm la força per al viatge. Si amb la fe arriben a tu aquells qui et cerquen, no em neguis la fe; si amb la virtut, dona'm la virtut; si amb la ciència, dona'm la ciència. Augmenta en mi la fe, augmenta l'esperança, augmenta la caritat. Oh que és d'admirable i singular la teva bondat!

A Tu torn i torn a demanar-te els mitjans per arribar a Tu. Si Tu m'abandones, després la mort plana sobre mi; però Tu no m'abandones, perquè ets el màxim bé i ningú no et cerca degudament sense que et trobi. I degudament et cerca el que va rebre de Tu cercar-te com cal. Que jo et cerqui, Pare meu,

sense que caigui en cap error; que en cercar-te a Tu, ningú no em surti a la trobada de Tu ... (sant Agustí a *Soliloquis* 1, 5-6).²

QÜESTIONS OBERTES PER A LA REFLEXIÓ PERSONAL

Una vegada que hem fet tot aquest recorregut, podem plantejar tota una sèrie de qüestions obertes que ens permetin compartir entre tots les idees, els dubtes, les sensacions..., que ens ha suggerit a cadascú de nosaltres.

- a) Quina és la conducta del fill menor i quina és la idea que es forma del pare?
- b) Quina és la conducta del fill gran i quina és la idea que es forma del pare?
- c) Quina és la conducta del pare amb cada un dels fills?
- d) Amb quin dels dos fills m'identific: amb el major o amb el menor? Per què?
- e) Reflecteix la nostra comunitat una mica de la tendresa de Déu Pare?
- f) Facem una lectura pausada de les tres paràboles (ovella perduda, dracma i fill pròdig) i intentem lligar-ne els missatges.
- g) Sortim amb els braços oberts cap a l'altra gent de la comunitat com ho fa el pare?
- h) Fes un propòsit sincer per no separar-te mai de l'amor del Pare, manifestat en Jesús. I que aquest propòsit sigui una obertura cap a l'evangelització per transmetre l'Amor de Déu.

---

² 5. *Dóna'm, llum Invisible, ulls perquè pugui veure't. Olor de la vida, crea en mi un nou olfacte perquè pugui córrer darrere Tu a l'olor dels teus perfums.*

6. *Purifica el meu gust, Senyor, perquè assaboreixi, i conegui i distingeixi com de gran és la magnitud de la teva dolçor, la que tens reservada per a aquells que estan plens del teu amor.*

Oració final

Una vegada arribats al final d'aquest senzill però intens recorregut, acudirem a la pregària per oferir totes les nostres meditacions d'aquesta Lectio:

Senyor Jesús, et donam gràcies per la teva Paraula que ens ha fet veure millor la voluntat del Pare. Fes que el teu Esperit il·lumini les nostres accions i ens comuniqui la força per seguir el que la teva Paraula ens ha fet veure. Fes que nosaltres com Maria, la teva Mare, puguem no escoltar només, sinó també posar en pràctica la Paraula. Tu que vius i regnes amb el Pare en la unitat de l'Esperit Sant per tots els segles dels segles. Amén.³

---

³ Oració presa de la pàgina web oficial dels Carmelites.